

uden at gøre noget? (*Finansministeren*: Nej!). Det mener den højtærede Finansminister ikke, han siger nej. Ja, men hvad skulde der da have været gjort fra Vilhelm Lassens Side paa dette Tidspunkt? Ingen kunde den Gang sige, hvad andet der skulde gøres, og jeg har i Virkeligheden heller ikke senere set noget Bevis for, at der kunde være gaaet en anden Vej, hvorved der skete mindre Skade, end den Vej, Vilhelm Lassen og vi andre gik.

Finansministeren (*Brandes*): Jeg kan svare det ærede Medlem paa hans sidste Spørgsmaal med et eneste Ord saa at sige. Det, jeg mener, Vilhelm Lassen skulde have gjort, er dette, at han skulde ikke have delt Garantien med de københavnske Banker.

Sabroe: Jeg er paa en Maade enig med det ærede Medlem fra Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) i, at Spørgsmaalet om Pension til Kontorchef Hald er et Spørgsmaal man bør overveje. Men jeg tror, jeg ikke alene taler paa mine egne, men paa mange Medlemmers Vegne, naar jeg siger, at naar det paakræves, saa paakræves der virkelig ogsaa en alvorlig Overvejelse af, hvorvidt det er tilstedeligt, saaledes som der foreslaas paa Finansloven her, at give en Mand Pension, som har indirekte været Aarsagen til, at Millioner af Kroner ere gaaede tabt for den sjællandske Bondestand. Det er endnu mere meningsløst, ja, lige til det protest-vanvittige nærmer det sig, at Storbetrageren Alberti staar opført paa Finansloven med en Pension af 4,800 Kr. Det er ganske vanvittigt meningsløst; men jeg kan forstaa, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds ikke udtaler sig mod denne Pension; thi der var ingen ivrigere Ildtilbeder af Alberti end han, ingen, der stillede sig i den Grad ivrigt paa hans Side, den Gang han var en farlig Mand, end det ærede Medlem.

P. T. Nielsen: Det er en stor Misforstaaelse, naar det ærede Medlem tror, at Alberti staar opført med en Pension paa Finanslovsforslaget.

N. Jensen: Jeg skal ikke forfølge den Diskussion videre, der nu føres, Jeg har kun nogle enkelte Spørgsmaal, jeg gerne vilde have Lov til at omtale, og der er da først en Sag, der angaar den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, og navn-

lig Byen Nyborg, nemlig Garnisonsforholdene og Garnisonernes Flytning. Det vil være den højtærede Konseilspræsident og fungerende Forsvarsminister bekendt, at i det Udvalg, der i Sommer forhandlede om denne Sag, var man fra alle Sider enig om, at de nuværende Garnisoner burde bibeholdes, for saa vidt ingen militære Formaal led Skade derved. Det førte til, at man fra Flertallets Side, fra 9 Medlemmer, stillede et Forslag til Sagens Behandling her i Tinget, hvori man tilkendegav denne Tanke, og naar de øvrige 6 Medlemmer ikke vare med dertil, var det ikke, fordi de vare Modstandere deraf; tværtimod, de havde den samme Opfattelse som vi andre; det er jeg sikker paa; jeg ser, den højtærede Konseilspræsident nikker til Bekræftelse. Imidlertid blev der fra den daværende Forsvarsministers Side givet det bestemte Løfte, at denne Sag ikke skulde blive afgjort, inden der var foregaaet en nærmere Forhandling mellem de vedkommende Byraad og de militære Autoriteter, og derved lod vi Forslagsstillerne os stille tilfreds, idet vi mente, at en saadan Forhandling vilde føre til, at man paa ny kom til at overveje Sagen, og da følte vi os forvissede om, at man ikke vilde flytte Garnisonerne fra de 3 Byer, der var Tale om. Dette Løfte blev da ogsaa indfriet, saaledes at der blev skrevet til de vedkommende Byraad, som mødte hos de respektive Autoriteter. Saa vidt jeg har faaet berettet, blev det ikke nogen meget indgaaende Forhandling, tværtimod snarere, kan man sige, en pro forma Forhandling. Jeg var med en Deputation fra Nyborg By i Ministeriet og forhandlede med Departementscheferne om Sagen, fordi den daværende Forsvarsminister ikke var til Stede, men henviste os til Departementerne, og hvis jeg ikke tager fejl, blev det udtalt, at denne Sag ikke vilde finde sin Afgørelse saa hurtigt. Det viste sig imidlertid, at der blev tilskrevet Nyborg By og Fredericia By, at Sagen var afgjort for deres Vedkommende, og at de vilde miste Garnisonerne.

Dette har vakt stor Sorg i begge Byer og ikke mindst i den By, jeg har den Ære at repræsentere. Naar vi tænke paa, hvorledes den er stillet: En By med 8,000 Indbyggere, med Vandet lige paa den ene Side, uden Opland og med en meget stærk Konkurrence med den store By Odense, der ligger godt for hele Fyn, vil man kunne forstaa, at det er et meget stort Tab. Jeg ser saaledes paa det, at Byen er